

ת"פ 3537/01/23 - מדינת ישראל נגד דניאל אברמוב, נהוראי-מאיר אוחנה

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 3537-01-23 מדינת ישראל נ' אברמוב(עציר)
ואח'

לפני כבוד השופט גיל קרזבום
המאשימה
מדינת ישראל
נגד
הנאשמים
דניאל אברמוב
2. נהוראי-מאיר אוחנה

גזר דין - נאשם 1

כללי

1. הנאשם 1 הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של נשיאה והובלה של נשק שלא כדין, עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין.

הסדר הטעון מתייחס לתיקון כתב האישום ואינו כולל הסכמות לעניין העונש שיוטל על הנאשם.

עובדות כתב האישום המתוקן

2. בתאריך 13.12.22 נגנב רכב מסוג מזדה 3 מס' לוחית רישוי 33374801 שבבעלות של ראל עייש (להלן: "הרכב"). רישיון הרכב אינו בתוקף החל מחודש 1.2022.

בתאריך 20.12.22 סמוך לשעה 13:42 נסעו הנאשמים ברכב ברחוב הרצל בטירת הכרמל כאשר לוחית הרישוי של הרכב מזויפת ותואמת למספר לוחית רישוי של רכב אחר. במהלך הנסיעה נאשם 2 נהג ברכב כשהוא פסול לנהיגה מכוח החלטת קצין משטרה שניתנה בפניו החל מיום 24.11.22 למשך 30 ימים, ומבלי שהייתה לו תעודת ביטוח בתוקף. נאשם 1 ישב לידו במושב הנוסע ונשא והוביל בתוך שקית שקופה לבנה נשק מסוג אקדח ברטה מודל F84 קליבר 9 מ"מ קצר שסוגל לירות כדור ובכוחו להמית אדם ובתוכו מחסנית המתאימה לאקדחה שהכילה 9 כדורים המהווים אביזר ותחמושת לנשק (להלן: "הנשק", "המחסנית" ו- "התחמושת").

הנאשם 2 ידע על כך וסייע והקל על הנאשם 1 להחזיק, לשאת ולהוביל את הנשק, המחסנית והתחמושת. כל זאת עשו הנאשמים בלא רשות על פי דין. בזמן הנסיעה ברכב היו ברשות הנאשמים כפפות חד פעמיות.

שוטרים שהיו בניידת משטרתית הבחינו ברכב וכרוזו לנאשמים מספר פעמים לעצור, אך נאשם 2 אשר שהבחין בניידת לא נענה לבקשת השוטרים לעצור והמשיך בנסיעתו לרחוב הלח"י ובהמשך לרחוב יצחק שמיר כשהשוטרים נוסעים אחריהם בניידת וכורזים להם. כל זאת עשה נאשם 2 במטרה להפריע לשוטרים או להכשילם במילוי תפקידם על-פי חוק. בהמשך לאמור, עצר נאשם 2 את הרכב ברחוב יצחק שמיר 12 בטירת הכרמל, שם בוצע חיפוש בתוך הרכב ונתפסו הנשק, המחסנית והתחמושת.

ראיות המאשימה לעונש

3. הוגש גיליון הרשעות פלילי .

עיקר טיעוני המאשימה לעונש

4. המאשימה בטיעוניה הדגישה את חומרת העבירה בה הורשע הנאשם, תוך מתן דגש על תופעת האלימות באמצעות נשק, והצורך להחמיר בעבירות נשק, כאשר המטרה היא להגן על שלום הציבור וביטחוננו, על חיי אדם והרכוש, שכן זמינות הנשק תורמת להגדלת מעגל האלימות ולתוצאות הקשות הנובעות מכך. המאשימה ציינה כי מדובר במכת מדינה, שיש להוקיעה מהשורש, והפנתה לתיקון 140 לחוק העונשין (עונש מינימום) המלמד על עמדתו של המחוקק ועל הצורך להחמיר בעבירות נשק, בכלל זה הפנתה להנחיית פרקליט המדינה בדבר מדיניות הענישה המחמירה בעבירות נשק והמאמץ התביעתי להביא לצמצום התופעה. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירה, ציינה כי מדובר בנאשם בגיר שבחר בחירה מודעת לבצע את העבירה, חלקו בביצועה מלא, הוא הבין היטב את מעשיו ואת השלכותיהם, הוא אינו סובל מלקויות כלשהן, לא מתקיימת בעניינו קרבה לסייג לאחירות הפלילית, הנאשם לא היה במצוקה נפשית ולא קדמה למעשיו התגרות כזו או אחרת. עוד ציינה כי הדעת נותנת כי קדמו לביצוע העבירות פעולות מקדימות ותכנון. הדגישה כי מדובר באקדח מסוג ברטה, טעון במחסנית המכילה כדורים, דבר המצביע על פוטנציאל הנזק הרב הצפוי להיגרם מביצוע העבירה וזאת גם אם לא נעשה שימוש בנשק. ציינה כי הסיבה לביצוע העבירות אינה ידועה, אך גם אם מדובר בשימוש פרטי או במטרה להעביר את הנשק לגורמים אחרים, אין בכך כדי להוות נסיבה לקולה. בכל הקשור לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנתה להודאתו המידית של הנאשם, לחיסכון בזמן שיפוטי יקר. בכל הקשור למדיניות הענישה, הפנתה לפסיקה רלוונטית וטענה למתחם עונש הולם שנע בין 30 ל- 50 חודשי מאסר בפועל. לאור כל האמור לעיל, ובשקלול עברו הפלילי של הנאשם, ביקשה למקם את עונש המאסר בפועל ברף האמצעי של המתחם וכן להטיל מאסר על תנאי וקנס כספי.

עיקר טיעוני הנאשם 1 לעונש

5. ב"כ הנאשם, הפנה להודאתו המידית של הנאשם, לקבלת האחריות, לחסכון בזמן שיפוטי יקר, ולתיקון

המהותי בעבודות כתב האישום. עוד הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בין היתר לכך שהוא שירת שרות צבאי בחיל הים, ניהל אורח חיים נורמטיבי בטרם הסתבכותו בפלילים, עבד לפרנסתו ופרנסת משפחתו כטבח באולם אירועים, היותו אב לשני ילדים, שאחד מהן נולד כאשר הוא עצור והוא לא זכה לראותו. בכל הקשור לעברו הפלילי טען כי לא מדובר בעבר מכביד. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירה, ציין כי אין כל אינדיקציה לכך שמדובר בנשיאת והובלת נשק מעבר לאותה נסיעה, כאשר לא מיוחסות לנאשם עבירות נלוות. בנוסף הפנה לתקופה הארוכה בה הנאשם נתון במעצר עד היום. בכל הקשור לתיקון 140 לחוק העונשין, ציין כי עונשי המינימום כוללים גם מאסר על תנאי. בכל הקשור למדיניות הענישה, חלק על מתחם העונש לו טענה המאשימה, הפנה לפסיקה רלוונטית וטען למתחם עונש הולם נמוך בהרבה מבלי לנקוב במספר. לסיכום, ביקש להקל בעונשו של הנאשם ולמקם את עונשו של הנאשם בתחתית של המתחם.

6. הנאשם עצמו הודה בביצוע העבירה, טען כי הפנים את טעותו, והצטער על מעשיו. ביקש להתחשב בו ולחזור לילדיו.

דין

קביעת מתחם העונש הולם

7. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטית בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש הולם, אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערכים החברתיים עליהם יש להגן

8. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות נשוא כתב האישום המתוקן הינם: הצורך בשמירה על חיי אדם ושלמות הגוף, שלום הציבור ותחושת בטחונו מפני פגיעות בגוף ובנפש והסדר הציבורי. על ערכים אלה ניתן להגן בעיקר באמצעות פיקוח הדוק של הרשות להנפקת רישיונות להחזקת נשק. נשיאת נשק שלא כדין מחבלת ביכולתה של הרשות לבצע פיקוח ואכיפה כנדרש. בנוסף מי שמחזיק נשק ללא רישיון מסכן את הציבור, מאחר שלא עבר הכשרה מתאימה, ויש להניח כי אינו יודע להשתמש בו בדרך נכונה ובטוחה. למותר לציין, כי לא כל אדם ראוי לשאת נשק, ושיקולי הרשות במתן היתר לנשיאת נשק נועדו להבטיח את שלום הציבור וניתנים במשורה ביחס לאזרחים מן השורה. החוק והפסיקה ייחסו לעבירות בנשק חומרה מיוחדת, נוכח ההשלכות הרות האסון, ופוטנציאל הסיכון הרב הגלום בהן. נפסק, כי זמינותו של נשק חם בעל פוטנציאל להסלמה בעבירות אלימות מסוגים שונים, מחייבת ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה.

בית המשפט העליון התייחס רבות לחומרתן של עבירות נשק, לכך שהפכו ל"מכת מדינה" ולצורך להחמיר עד מאוד בענישה בעניין. גם המחוקק התייחס לחומרת עבירות הנשק כשקבע לאחרונה בהוראת שעה עונשי מינימום לעבירות נשק, חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, אשר נכנס לתוקף בדצמבר 2021. ר' ע"פ 5813/21 ג' בארין נ' מדינת ישראל שם נאמר בין היתר: "רבות נכתב על עבירות נשק והתערבות ערכאת הערעור בקביעת העונש ההולם בכלל ובעבירות נשק בפרט. אם קיימת התערבות, היא בדרך כלל נעשית על מנת להחמיר בעונשם של עברייני נשק ולא להקל עמם. לאחרונה, נאמרו על ידי הדברים הבאים במסגרת ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' בסילה: 'אין צורך להכביר במילים על אודות החומרה הנלווית לעבירות נשק. אין היום חולקין כי עבירות מסוג זה הפכו ל'מכת מדינה' של ממש...מכה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה מחמירה של הטלת עונשי מאסר משמעותיים. מצויים אנו לעת הזאת במצב חירום של ממש בעניין עבירות נשק, ולא בכדי נתקבל עתה תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021)...הקובע עונשי מינימום לעבירות נשק' (שם, פסקה 25). בע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון) נקבע בין היתר כי: "עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולביטחוננו, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא דין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד". בע"פ 5833/07 ח'ורי נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון) נקבע כי: "הניסיון מלמד שנשק אשר מקורו מפוקפק, לאחר שהוא יוצא מידי המחזיק בו, מוצא את דרכו לידיים עברייניות או למפגעים למיניהם, והרי אלה גם אלה כבר הוכיחו כי אין הם מהססים להשתמש בו גם במקומות סואנים, וגם כאשר ברור להם כי עלולים להיפגע מהירי אנשים תמימים שנקלעו לזירה בדרך מקרה...". עבירות הנשק, הפכו למרבה הצער, ל"מכת מדינה" של ממש: ראו לעניין זה דבריו של כב' הש' אלרון ברע"פ 5613/20 אלהוזייל כדלהלן: "לגופם של דברים, עבירות בנשק הפכו בשנים האחרונות, לתופעה נפוצה בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית, המביאה לעתים מזומנות לפגיעה בחפים מפשע ולאובדן חיי אדם. כתוצאה מכך, בית משפט זה שב וקבע כי מתחייבת החמרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען..."

נסיבות ביצוע העבירות

9. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהרחבה במסגרת תיאור עובדות כתב האישום המתוקן. בקביעת חומרת עבירת הנשק יש להביא בחשבון מספר מרכיבים, ובכללם: סוג הנשק המוחזק שלא כדין, מספר הנשקים, כמות התחמושת ומטרת החזקתו (ראה ע"פ 1530/04 + 1332/04 יצחק רפאל פס ואח' נגד מדינת ישראל (בימ"ש העליון)).

10. חלקו של הנאשם התבטא בכך שהוא החזיק נשא והוביל כלי נשק מסוג אקדח ברטה בקליבר 9 מ"מ ובתוכו מחסנית מתאימה המכילה 9 כדורים, אשר הוחזקו בין מושב הנוסע לדלת הקדמית ימנית, בתוך שקית.

נסיבה מחמירה הינה העובדה שהנשק היה מוכן לירי ודי היה בביצוע פעולת דריכה ושחרור נצרה. גם העובדה שהנשק הובל ברחובות העיר בשעת צהריים, מהווה נסיבה מחמירה נוכח פוטנציאל הפגיעה בבני אדם.

הנאשם אינו מורשה לנשיאת נשק, לא עבר כל הכשרה מותרת ויש בעצם נשיאתו של הנשק כדי להוות סכנה לציבור ללא קשר למטרות נשיאתו. חלקו של הנאשם בתכנון וביצוע העבירה הינו מרכזי, וקדם לה תכנון ולו בסיסי. בנוסף הנאשם היה יכול בנקל להימנע מביצוע העבירה, אך הוא לא עשה כן.

פוטנציאל הנזק מכלי הנשק יכול היה בנקל להתממש גם אם מטרת הנשיאה לא הייתה פגיעה באחר. בנוסף יש לתת את הדעת לכך שלוחית הזיהוי של הרכב בו נסעו הנאשם והנאשם 2 הייתה מזויפת, זאת גם אם לא יוחסה לנאשם עבירה בהקשר זה.

11. כתב האישום לא מציין את פרק הזמן במהלכו הנאשם החזיק הוביל את הנשק. בהתאם, יש להניח לטובתו כי הוא עשה כן לפרק זמן קצר, קרי מהלך הנסיעה.

12. במכלול הנסיבות, אני סבור כי במקרה זה מידת הפגיעה בערכים המוגנים מצויה ברף הבינוני ומעלה, קרוב יותר לרף הבינוני.

מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

13. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרתן של עבירות הנשק, המקימות סיכון ממשי וחמור לציבור ויצרות פוטנציאל להסלמה עבריינית, תוך שהוא חוזר ומבהיר, כי חומרה זו מחייבת ליתן ביטוי עונשי הולם באמצעות הרחקת מבצעי העבירות לתקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל. **בע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל** (בימ"ש העליון) נקבע בין היתר, כי **"הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות נשק, לצד הממדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה"**. **בע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל** (בימ"ש העליון) נקבע כי **"המציאות בארץ המתבטאת בזמינותו של נשק חם ורב עוצמה שיש עימו פוטנציאל להסלמת האלימות העבריינית, מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם שירתיע באופן ממשי מהחזקת נשק בכלל ומשימוש בו בפרט"**

בע"פ 3156/11 זראיעה נ' מדינת ישראל - הנאשם בעל עבר פלילי שאינו מכביד הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת והובלת נשק והסתיעות ברכב לביצוע פשע, בכך שנשא אקדח, מחסנית טעונה וקופסאות עם כדורי אקדח. הוטלו 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה. **בע"פ 5807/20 פלוני נגד מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירות של נשיאת נשק והובלתו, בית המשפט קבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 20 ועד 40 חודשי מאסר בפועל, והוטלו 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון הקל בעונשו והטיל עליו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, בין היתר נוכח תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו אשר המליץ על ענישה טיפולית בצד מאסר בעבודות שירות. בנוסף בית המשפט הביא בחשבון את הנסיבות המיוחדות של ביצוע העבירה עת הנאשם מצא את הנשק ביער והחליט לקחת את כלי הנשק לאביו ולא דיווח על מציאתו למשטרה באופן מידתי. **בע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני** (14.09.22) נאשם שוהה בלתי חוקי נשא אקדח בשטחי ישראל ונמלט משוטר. הנאשם צעיר ללא עבר פלילי, הורשע בעבירות של נשיאת נשק, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, וכניסה ושהייה בישראל. עונשו של הנאשם הוחמר מ-18 ל-28 חודשי מאסר בפועל, תוך שנקבע כי **"מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגיר בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב**

הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סורג ובריח". בע"פ 2482/22 **מדינת ישראל נ' קדורה** (14.04.22) המשיב הורשע בעבירה של החזקת נשק - אקדח גלוק, מחסנית, כדורים לאקדח ורימון הלם - בצוותא עם אחר. המשיב, בן 19 בעת ביצוע העבירות, ללא עבר פלילי. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחמיר את עונשו מ-10 ל-18 חודשי מאסר בפועל. בע"פ 2033/21 **זועבי נ' מדינת ישראל** (30.8.2021) נאשם בן 51, ללא עבר, חולה טרשת נפוצה נדון בגין נשיאת שני אקדחים על רקע סכסוך פעיל, למאסר בן 24 חודשים. ערעורו של הנאשם נדחה חרף מצבו הרפואי וסולחה שנערכה בין המשפחות. בע"פ 4303/22 **אמיר אבו גאנם נ' מ. ישראל** הנאשם בעל עבר פלילי הורשע בעבירה של נשיאת והובלת אקדח ומחסנית ריקה ברכבו. נגזרו 31 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. ערעורו נדחה. בע"פ 3877/16 **פאדי ג'באלי נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירה של נשיאת אקדח טעון במחסנית וכדורים. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם בין 24 ועד 48 חודשי מאסר בפועל. הנאשם בעל עבר פלילי. נגזרו עליו 34 חודשי מאסר בפועל. ערעור לבית המשפט העליון על חומרת העונש נדחה. בע"פ 5856/22 **טאיע סויטאת נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירות של נשיאה והובלת אקדח ומחסנית ריקה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בכך שנסע ברכב עם אדם אחר כשהוא נושא את האקדח והמחסנית, ובהגיעו למחסום משטרת הנאשם יצא מהרכב והחל להימלט מהמקום ובחלוף מרדף קצר, שבמהלכו השליך את האקדח. על הנאשם הוטלו 28 חודשי מאסר בפועל. ערעור נדחה. בע"פ 930/22 **אוסמה חטיב נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירה של נשיאה והובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע, בכך שנשא והוביל ברכב בו נהג, אקדח חצי אוטומטי ומחסנית ריקה תואמת. על הנאשם הוטלו 23 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד עונשים נלווים. ערעור נדחה.

14. המאשימה הפנתה למספר פסקי דין כאשר מתחמי העונש שנקבעו נעים בין 24 ועד 54 חודשי מאסר בפועל והעונשים נעים בין 24 ועד 36 חודשים.

15. ב"כ הנאשם הגיש פסיקה כאשר מתחמי הענישה שנקבעו נעים בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 46 חודשי מאסר בפועל, והעונשים שהוטלו נעים בין 9 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 25 חודשי מאסר בפועל.

לסיכום מתחם העונש ההולם

16. הנאשם הורשע בעבירה של נשיאת והובלת נשק שהעונש הקבוע בצידה הינו 10 שנות מאסר ולא פחות מ-30 חודשי מאסר (עונש המינימום הקבוע בחוק שאינו יכול להיות כולו על תנאי). בית המשפט העליון קבע באופן ברור כי ככלל בעבירת נשיאת והובלת נשק מתחם העונש ההולם נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בפועל. ר' ע"פ 5602/22 **מ. ישראל פלוני**: "כעולה מפסיקתו של בית משפט זה, מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סורג ובריח (לצד עונשים נלווים בדמותם של מאסר-על-תנאי וקנס)".

17. לאחר ששקלתי את חומרת העבירה, נסיבות ביצועה כמפורט לעיל, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בו והפסיקה הנהוגה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם ביחס לעבירה אותה ביצע הנאשם צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שלא יפחת מ-26 חודשים ולא יעלה על 42 חודשים בצד עונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

18. לקולה אני מביא בחשבון את: קבלת האחריות, הבעת החרטה, ההודאה בכתב האיטום המתוקן והחיסכון בזמן שיפוטי, נסיבותיו האישיות של הנאשם כעולה מטיעוני ההגנה, תקופת המעצר המשמעותית בה הוא היה נתון עד היום (כידוע תנאי המעצר קשים מתנאי מאסר) והשלכות המאסר על הנאשם ומשפחתו.

19. לחומרה יש להביא בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם הכולל 3 הרשעות בעבירות של סמים, החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, איומים, חבלה על ידי שניים או יותר ופציעה, כאשר בעברו ריצה הנאשם מאסר בפועל למשך 10 חודשים. אמנם אין בעברו של הנאשם עבירת נשק אך עברו אינו מקל וכולל כאמור החזקת נשק קר ופציעה, ויש להביאו זאת בחשבון במסגרת קביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם.

20. במכלול הנסיבות כמפורט לעיל, אני סבור שנכון לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה שבין חלקו התחתון של המתחם למרכזו (קרוב יותר לרף התחתון).

21. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

אני גוזר על הנאשם 1 מאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים בניכוי ימי מעצרו מתאריך 20/12/22 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם 1 עונש מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת נשק מסוג פשע וירשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם 1 עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת נשק מסוג עוון וירשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם 1 קנס כספי בסך ₪ 8,000 או 50 ימי מאסר.

הקנס שהוטל על הנאשם ישולם עד ליום 01.01.2024.

תשומת לב הנאשם שיש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות". מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, א' אב תשפ"ג, 19 יולי 2023, בנוכחות הצדדים.